

مریم نمازی

تروریسم دولتی در آمریکا اعلان جنگ می دهد!

در ادامه "جنگ علیه تروریسم"، اینبار دولت آمریکا از ۱۵ نوامبر ۲۰۰۲، تمام پسران و مردان ۱۶ سال به بالا که تابع عراق، ایران، سوریه، سودان یا لیبی می باشند و مقیم دائم، پناهجو و یا تابع آمریکا نیستند را موظف کرده است ظرف یک ماه خود را به سازمان مهاجرت آن کشور معرفی کنند. در غیر این صورت این افراد یا دیپورت میشوند یا از بازگشت مجدد آنان به آمریکا جلوگیری خواهد شد. این "سیستم امنیتی ثبت ورود و خروج" شامل تمام کسانی است که قبل از ۱۰ سپتامبر ۲۰۰۲ وارد آمریکا شده اند. تمام افراد صفحه ۲

همبستگی هفتگی

جمعه ها منتشر میشود

سردبیر: محمد شکوهی

صدای همبستگی

در

رادیو انترناسیونال

شنبه ها

۹ تا ۹:۴۵ شب

به وقت تهران،

۴۱ متر برابر با

۷۴۹۰ پخش می شود

سرانجام کمپ سنگات و دورنمای پناهندگی در کاله

مصاحبه شده و چنانچه توسط این سازمان پذیرفته شوند نیمی از آنان به انگلستان انتقال یافته و بقیه نیز احتمالاً در خود فرانسه اسکان یابند. پس از آن یعنی از آوریل سال ۲۰۰۳ این مرکز کلا بسته

صفحه ۴

فرشاد حسینی

گرامی باد یازدهمین سالگرد حزب کمونیست کارگری ایران

مراسم مرکزی حزب کمونیست کارگری

لندن ۲۰ نوامبر، ساعت ۲ بعد از ظهر

آدرس:

O'Niell's
291-293 Muswell Hill Broadway
London N10

کمپ سنگات عاقبت پس از ۳ سال کشمکش و هياهو و قهر و آشتی های وزرای انگلیس و فرانسه از هفته گذشته بسته شد. از روز شنبه گذشته درهای کمپ سنگات واقع در بندر کاله بروی پناهجویان تازه وارد بسته شد. در حال حاضر حدود ۱۱۰۰ پناهجو در این کمپ میباشند که قرار است تا آوریل سال آینده کلیه این افراد با کمیساریای پناهندگان سازمان ملل

همبستگی هفتگی

را
نگین و پخش کنید

تماس با

دبیرخانه مرکزی

کیوان جاوید

شماره تلفن:

+۴۴۷۷۳۰۱۰۷۳۳۷

شماره حساب فدراسیون

سراسری در انگلیس

IFIR

Lloyds Bank

شماره حساب:

0057223

کد بانکی:

30 99 86

مصاحبه همبستگی

با ایوا تومانیشا

مصاحبه با ایوا تومانیشا عضو مرکزیت سان پایاز (بزرگترین سازمان دفاع از حق پناهندگی و حق شهروندی برای مهاجرین در فرانسه)

همبستگی: لطفا ضمن معرفی خودتان نظر خودتان را در مورد این کنفرانس که بخش پناهندگی اش را ما سازمان دادیم برای خوانندگان همبستگی توضیح بدهید.

من ایوا تومانیشا هستم و در

صفحه ۲

اعتصاب

پناهجویان ایرانی

در زندان یونان

صفحه ۳

همکاری عفو بین الملل

با فدراسیون!

صفحه ۳

گزارشی از دادگاه

یک پناهجوی زندانی

در کانادا

صفحه ۳

همبستگی - فدراسیون

سراسری پناهندگان ایرانی

جان باختن کامران فرماد را به خانواده و دوستانش تسلیت می گوید.

لازم به یادآوری است کامران فرماده در اعتراض به سیاستهای یونان و به دلیل بلاتکلیفی طولانی در ترکیه با آشامیدن سم دست به خودکشی زده بود.

فدراسیون همچنین اعلام می کند مسبب این تراژدی دفتر UNHCR در ترکیه است.

۲۰ نوامبر ۲۰۰۲

همبستگی وضعیت پناهندگی امروز در فرانسه چگونه است؟ و سازمان شما کجای جامعه قرار دارد؟

ایوا تومانیشا: وضعیت پناهندگی بشدت غیر قابل تحمل است. فعلا دولت دست راستی هر روز در فکر تعرض به حقوق پناهندگان و مهاجرین است و هر روز ماشین دیپورت از روز قبل بیشتر وارد عمل می شود. امکانات اجتماعی بسیار محدود است و وضعیت زندگی در هیامی پناهندگی تاسف آور است. کماکان هر روز نیز به تعداد "غیر قانونیها" افزوده می شود. بخصوص از کردستان عراق و کشورهای آفریقای و مستعمرات سابق فرانسه. ما کجای جامعه قرار داریم؟ باید بگوییم سوال جالبی است. موقع انتخابات که لوپن رای زیاد آورد خیلی از سازمانها و مردم برای سازمان دادن اعتراضات علیه لوپن روبه ما کردند، البته این کار را هم کردیم. بیشترین جمعیت را ما در پاریس و سایر شهرهای فرانسه به خیابانها کشیدیم و تازه احساس کردیم ما قوی هستیم و بعد از این حرکت دیدیم که ما نقش جدی در حیات سیاسی داریم و قدرتمندیم.

همبستگی: این موفقیت را به شما صمیمانه تبریک می گویم. اما بعنوان آخرین سوال، چه برنامه هایی در دستور کار آینده تان قرار دارد؟

ایوا تومانیشا: یکی از کارهای اساسی ما کماکان دفاع از حق شهروندی برای پناهجویان و مهاجرین است و ما تصمیم داریم در فرانسه چنین سازمانی را برای سایر ملیتهای دیگر هم سازماندهی کنیم. این سازمان بیشترین اعضای خود را از کشورهای آفریقای دارد. خیلی خوب می شد که پناهجویان افغانستانی، روسیه، تایلند، رومانی، عراق و ... بتوانند سازمانهای خود را در همبستگی با مبارزات حق طلبانسان تشکیل بدهند. در این صورت هست که می توانیم دولتها و سیاستهای ضد پناهندگی آنها را به عقب برانیم و بگوییم سیستم کاپیتالیستی را وادار به عقب نشینی کردیم. با مبارزه کردن می توان تغییر بوجود آورد. من در سخنرانی خودم نیز اشاره کردم. خیلی تحت تاثیر صحبتهای مسئول فدراسیون آلمان قرار گرفتم. قبلا می گفتم سازمانی از ما قویتر نیست ولی وقتی در استراحت با نسرین صحبت کردم و مرا تا سر میز راهنمایی کرد و نشریات را به من معرفی کرد. خردمان را مقداری ضعیفتر از شما دیدم. احساس می کنم تجارب ما خیلی کم هست. البته می دانم که فدراسیون ۱۴ سال فعالیت دارد. تجربه ما زیاد نیست. چرا که خود این سازمان هم وارد ۶ سال فعالیت خود شده است. امیدوارم که بتوانیم از نزدیک با هم همکاری کنیم.

مصاحبه با ایوا ...

فرانسه زندگی می کنم. یکی از بنیانگزاران سان پاپیا هستم و حالا مسئول شهر لیوین و در عین حال عضو مرکزیت این سازمان می باشم. کنفرانس خوبی است. بحثهای روشنی شد و خود کنفرانس حتی حالتی اعتراضی داشت. کنفرانس می دانست می خواهد چه روندی را پیش ببرد. راه را پیش پای همه گذاشت. من تا بحال در کنفرانسهای زیادی شرکت کردم. چیزی که بنظم جالب آمد قطعنامه هایی بود که توسط مینا و نسرین آمده و به کنفرانش داده شد و در ضمن گزارش زندان زنان و فرستادن نامه برای این زنان نشان می داد که برگزارکنندگان تجربیات زیادی در این زمینه دارند. در این کنفرانس به همه زوایا فکر شده بود.

همبستگی: اگر ممکن است در مورد سازمانتان و اینکه کی و چگونه تاسیس شد توضیحاتی بدهید.

ایوا تومانیشا: ما در سال ۱۹۹۶ دست به تشکیل این سازمان در دفاع از پناهجویان و مهاجرینی که اقامت ندارند زدیم. در ۲۳ آگوست همان سال بیش از ۳۰۰ پناهجو در کلیسایی برای مدت ۵۰ روز اعتصاب غذا کردند و در تظاهراتی که سازمان دادیم بیش از صد هزار نفر شرکت داشتند. باید تاکید کنم نقش زنان در سازماندهی این اعتراضات خیلی برجسته بود. صدها سازمان، اعتراض ما را مورد حمایت خود قرار دادند. قبل از این اعتراضات ۲۲ درصد مردم فرانسه از حق اقامت پناهجویان دفاع می کردند. بعد از این آکسیونها و اعتراضات طبق آمار دولت ۵۲ درصد مردم از حق اقامت برای پناهجویان غیر قانونی دفاع کردند.

همبستگی: برخورد دولت چگونه بود؟ و آیا دستادور چشمگیری داشتید؟

ایوا تومانیشا: دولت تحت فشار مردم بود، ما تنها نبودیم. ما صدها هزار انسان را پشت سرداشتیم. می دانم شما هم حتما تجربه دارید. معمولا دولتها بحثهای داغی راه می اندازند بخصوص زمانی که بدانند قوی به میدان آمده اید. تعهدات زیادی دادند و تعدادی هم اجازه اقامت گرفتند و از هر ۱۰۰ نفر شاید کمتر از ۵ نفر صاحب اقامت شدند. قرار شد که به همه اقامت بدهند خیلی ها فکر کردند دولت جدی پای این تعهد رفته و متاسفانه عملی نشد. حزب کار، حزب سوسیال دمکراتها و سبزها که پز دفاع از ما گرفته بودند، با گذشت مدتی که همه فکر کردند مبارزه تمام شده است، آنها هم به فراموشی سپردند که چه تعهدی دادند.

تروریسم دولتی ...

همچون مجرمین، بازجویی، عکسبرداری و انگشتنگاری خواهند شد، و تا اطلاع ثانوی باید هر سال خود را مجدداً به سازمان مهاجرت معرفی کنند! (مقیمهای دائم و پناهجویان از این معرفی معاف اند بخاطر اینکه این اطلاعات در عین حال در پرونده های آنان موجود است.)

این قانون چیزی جز راسیسم دولتی نیست. یک گروه و جمع را بدون هیچ اتهام، مدرک و یا دلیل مجرم و محکوم می کند، فرقی برای مثال با سیاست دولت اسرائیل در بازداشت و بازجویی تمام پسران و مردان فلسطینی در دوره اشغال مجدد ندارد و در راستای همان سیاستی است که آمریکا در جنگ جهانی دوم با صد و بیست هزار ژاپنی که شصت درصدشان تابع آمریکا نیز بودند انجام داد. آنها را در کمپهای بازداشتی زندانی کرد و فقط در سال ۱۹۸۳ مجبور شد قبول کند که نمی بایست یک جمع را بدون هیچ اتهامی، مدرکی و دادگاهی بازداشت کند و به تمام بازماندگان آن سیاست خسارت پرداخت. قانون ۱۵ نوامبر ۲۰۰۲ دولت آمریکا اساساً همان است. راسیسم عریان تحت پوشش قانونی.

بعلاوه راسیسم نیز، حق و حقوق افراد و نرمهای شناخته شده‌ای را زیر پا می گذارد: مگر افراد بی گناه نیستند تا مجرم بودنشان ثابت شود؟ این را هر روز از طریق "هالی وود" به خورد مردم می دهند. مگر نباید اتهامی صورت گرفته باشد تا افراد را بتوانند انگشتنگاری و عکسبرداری کنند؟ مگر فرد متهم حق دادگاه و وکیل و دسترسی به مدارکی که علیه اش موجود است را ندارد؟ آری این حق و حقوقها و استانداردها مدتهاست شامل حال "شرقیها" نمی شود. ما همه مان با تنوریهای نسبیست فرهنگی شان آشناییم. به ایران که می رسد برای مردم آنجا همه چیز امن و امان است و "فرهنگ خودشان" بیش نیست. وقتی هم که از آن جهنم به اروپا و آمریکا نیز می آیم، همان حق و حقوقی که مردم و طبقه کارگر این کشورها بدست آوردند و مال کل بشریت است نیز هنوز شامل ما نمی شود. این را هم ما خوب می شناسیم. یک نگاه به رفتار این دولتها به پناهجویان و مهاجرین، استانداردهای متفاوت را بروشنی نشان می دهد.

معلوم است تروریسم یک نگرانی واقعی من و شما و بخش اعظم مردم جهان است. بالاخره ماییم که قربانی تروریسم آمریکا و ناتو و یا اسلامی بودیم و هستیم. اما این قانون چه ربطی به "مبارزه علیه تروریسم" دارد؟ صد البته که تمام آن دولتهای نامبرده از عراق و سودان و ایران و ... مستبدند. شکی نیز در این نیز نیست که تروریست هم می باشند. بالاخره جمهوری اسلامی یک رکن اساسی اسلام سیاسی و تروریسم اسلامی است. اما این چه ربطی دارد با آن دانشجو و توریست و فردی که آنجا ویزای کار دارد؟ دولت آمریکا که بیشتر از مردم آن کشورها به ایران و عراق و .. ربط مستقیم دارد. غرب از صدام حمایت کرد، جمهوری اسلامی آترناتیو غرب در قبال رشد چپ در ایران بود... خوب می دانیم که وقتی به منافع سیاسی - اقتصادی این دولتها برمی گردد، در مقاطعی دولتهایی را تروریست اعلام می کنند. قبلاً برای مثال عراق یکی از یاران آمریکا بود، منجمله زمانی که از سلاحهای شیمیایی علیه مردم حلبجه استفاده کرده است. همین الان نیز "نیزار الخزرجی"، یک ژنرال سابق عراقی که آمریکا او را یک احتمال برای جانشینانی صدام حسین می داند بخاطر اینکه یک پناهنده کرد در دانمارک او را در خیابان بعنوان جلاذ انفل در دهه ۸۰ شناخته و علیه او شکایت کرده است در بازداشت خانگی است.

جالب اینجاست. دولت آمریکا جمهوری اسلامی را تروریست می خواند اما همین هفته به محمد جواد ظریف، نماینده جمهوری اسلامی در سازمان ملل اجازه ورود به آمریکا داده است. در حالی که هر روز و هر هفته ما خبر برگرداندن مردم عادی و پناهجوی دیپورتی را می شنویم. خاتمی، نماینده این رژیم تروریست چند بار به نیویورک رفته است و کل پلیس و قانون آمریکا از او در مقابل معترضین و قربانیان جمهوری اسلامی دفاع کرده است. خوب می دانیم که هدفشان تروریسم نیست، هدفشان خود ماییم. از بین بردن اعتراض و حق و حقوق مردم.

بهررو قرار نیست دولت آمریکا از حقوق انسانی ما دفاع کند و یا تروریسم را از بین ببرد. خودش عامل تروریسم و بی حقوقی است. فقط ماییم که می توانیم جلوی از بین رفتن حقوق مدنی را بگیریم و تروریسم از بین ببریم. اگر قبول کنیم که هر پیشرفت در حق و حقوق مردم نتیجه مبارزاتشان است، پس باید قبول کنیم که همان مردم پیشرو در آمریکا و جهانند که می توانند به این نامنی و بی حقوقی و از جمله به جنگ تروریستها خاتمه دهند.

اعتصاب پناهجویان ...

طبق اطلاعات دریافتی از یونان تعداد ۸ پناهنده ایرانی که بدلیل ورود غیرقانونی به یونان بازداشت شده اند مدت ۶ روز است که در اعتراض به دستگیریهایشان و رفتار پلیس زندان دست به اعتصاب غذا زده اند. یکی از این پناهندگان زندانی بنام وحید موسی نصب در تماس تلفنی گفته است که حال ۲ تن از اعتصاب کنندگان وخیم است اما پلیس یونان هنوز آنها را برای مداوا به بیمارستان منقل نکرده است. این پناهندگان در حال حاضر در زندان کوردولو میباشند.

براساس مقررات جدید در یونان کسانی که غیرقانونی وارد یونان میشوند توسط پلیس بازداشت و محکوم به پرداخت جریمه نقدی میشوند. کسانی که نتوانند جریمه نقدی بپردازند در زندان مانده و سپس به کشورهای خود دپیورت میشوند.

زندان و پرداخت جریمه بخاطر ورود غیرقانونی یک توهین آشکار به حقوق انسانی و به حق پناهندگی میباشد. مقررات جدید وضع شده در یونان چیزی جز دست بردن به جیبهای خالی پناهندگان و اخاذی بیشرمانه دولتی نیست. این چیزی فراتر از تعرض به حقوق پناهندگی است. باج خواهی دولتی سرگردنه اروپا در روز روشن و جلوی چشم افکار عمومی است. باید جلوی این توهین و تعرض عمیقاً ضدانسانی را گرفت. باید از مبارزات پناهندگان ایرانی در زندان کوردولو حمایت کرد و دولت یونان را در انتظار بین المللی افشاء کرد.

همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی بمنظور آزاد ساختن این پناهندگان و اعتراض به این سیاست جدید کمپین وسیعی را آغاز نموده است. ما همه سازمانها، احزاب و شخصیتهای انساندوست و آزادیخواه را فرا میخوانیم که به این کمپین پیوسته و با ارسال نامه به مقامات دولتی یونان و اتحادیه اروپا خواستار مطالبات زیر شوند:

۱- آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه پناهجویان زندانی از زندانهای یونان.

۲- لغو فوری مقررات تعیین جریمه برای پناهجویانی که غیرقانونی وارد یونان می شوند.

نامه های خود را به آدرسهای زیر ارسال کنید

دفتر نخست وزیری یونان

mail@primeminister.gr

کمیسون یونان در سازمان ملل

mission.greece@itu.ch

دفتر UNHCR

great@unhcr.ch

همبستگی - فدراسیون سراسری

پناهندگان ایرانی

۲۰ نوامبر ۲۰۰۲

همکاری عفو بین الملل با فدراسیون!

به پناهجویانی که از جهنم جمهوری اسلامی فرار کرده و امروز در کشورهای ترکیه، پاکستان، بلغارستان، هند یونان و آذربایجان زندگی می کنید! فدراسیون طی ماهها پیگیری برای بازگشایی پروندههای پناهجویانی که در این کشورها پرونده شان بسته شده بود، به یک پیروزی دیگر دست یافت.

روز دوشنبه ۱۸ نوامبر خانم یوتنا مسئول پناهجویان ایرانی در عفو بین الملل طی تماس تلفنی با ما و با اظهار نگرانی از وضعیت پناهجویان ایرانی در این کشورها گفت: خانم رمضانعلی، مسئولین ما در این کشورها علنا نمی توانند فعالیت کنند و پیگیری پرونده پناهجویان ایرانی در این کشورها ممکن نیست. اخیراً توسط دار و دسته های اسلامی تعدادی از همکاران ما در این کشورها به قتل رسیده اند و با توجه به این وضعیت ما پیگیری پرونده های پناهجویان ایرانی را از اروپا دنبال می کنیم و تلاش خواهیم کرد سریعاً این پرونده ها باز شود و کسانی که قبولی دارند سریعاً به کشور سوم منتقل گردند.

به اطلاع پناهجویانی که قبولی دارند ولی انتقال نیافته اند می رسانیم نامه قبولی با شماره کیس و در صورت تمایل عکسهای خود را ارسال کنند تا جهت پیگیری در اختیار عفو بین الملل قرار گیرد. پناهجویانی که تاکنون نتوانسته اند مدارک خود را برای ما ارسال کنند، فرصت دارند تا آخر هفته آینده پرونده هایشان را برای فدراسیون ارسال دارند.

همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

۲۰ نوامبر ۲۰۰۲

* کمک مالی شما امکان می دهد تا ما بتوانیم با دست بازی تری در مقابل دول غربی که در تلاش نابودی قطعی حق پناهندگی اند صف قوی تر و بین المللی تری را سازمان دهیم.

* کمک مالی شما این امکان را بوجود می آورد تا بتوانیم در شرایط مساعدتری از پناهجویان ایرانی در کشورهای هم مرز با ایران دفاع کنیم.

فرم عضویت

به فدراسیون

کمک مالی

کنید!

من مایل به عضویت در فدراسیون سراسری

پناهندگان هستم

نام و نام خانوادگی

محل سکونت

آدرس تماس:

ای میل:

تلفن:

از سایت فدراسیون دیدن کنید!

www.hambastegi.org

مسئول سایت: سیامک امجدی

گزارش دادگاه

یک پناهجو در کانادا

مینو هیمی

۱۲ نوامبر روز رسیدگی به پرونده قربانعلی مزرعه کار (کوروش نیکنام) در دادگاه اداره مهاجرت بود، قاضی جدید بعد از شانزده ماه حبس مشخص میکرد که آیا پناهجو آزاد، دپیورت و یا مجدداً زندانی شود.

کوروش نیک نام از زندانیان سیاسی، عضو سابق مجاهدین و از اعضای حزب کمونیست کارگری ایران هنگام ورود به کانادا اعلام پناهندگی میکند اما تاکنون برای مدت بیش از ۱۶ ماه است که در زندانهای کانادا بسر میبرد. دولت کانادا تاکنون از پذیرش درخواست پناهندگی او سر باز زده و او را در زندانهای خود به بند کشیده است.

محمود احمدی به عنوان نماینده وکیل و من به عنوان نماینده فدراسیون در دادگاه حضور بهم رساندیم. من بعنوان نماینده فدراسیون سراسری پناهندگان در تورنتو، در دادگاه حاضر شدم تا نگرانی فدراسیون و حساسیت آنرا نسبت به کیس این پناهجو به دادگاه ابراز نمایم و آمادگی خود را برای ضمانت آزادی کوروش نیک نام، اعلام کنم.

محمود احمدی در ابتدای دادگاه، نامه حمایتی فدراسیون پناهندگان، نامه حمایتی کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران و طومار در دفاع از کوروش نیک نام را به دادگاه ارائه داد.

ابتدا معاون وزیر اداره مهاجرت از دادگاه درخواست نمود به دلیل عضویت کوروش در سازمان مجاهدین و خطرش برای جامعه همچنان او را در حبس نگه دارند، چرا که طبق قوانین کانادا این سازمان یک "گروه تروریستی"، شناخته شده است، و هیچگونه ضامنی را برای آزادی کوروش نپذیرد! و سپس گفت ما میخواهیم از طریق کارشناسان پس از امضای فرم درخواست پاسپورت از سفارت ایران توسط کوروش، مشخص کنیم در صورت دپیورت او به ایران خطری وی را تهدید میکند یا نه؟ اما کوروش از امضا کردن فرم درخواست پاسپورت امتنا میکند و به هیچ وجه حاضر به همکاری به اداره مهاجرت نیست.

محمود احمدی در دفاع خود از کوروش نیک نام و در پاسخ به ادعای معاون وزیر، گفت کوروش سالهاست عضو حزب کمونیست کارگری میباشد و فعال این حزب در آلمان بوده است! کوروش نیک نام زندانی سیاسی در یک رژیم تروریستی بود که ضدیدش با حقوق

گزارش دادگاه ...

انسانی زیانزد همه مردم است و اینکه او برای داشتن یک زندگی امن کانادا را بعنوان محل آینده سکونت خود برگزید اما بجای آن سر از زندانهای اینجا در آورد. شما که ادعا میکنید که سازمان مجاهدین یک سازمان تروریستی است نمیتوانید یک سیاست دوگانه بکار گیرید از یکطرف به برخی از اعضا آن پناهندگی داده و از طرف دیگر کوروش نیک نام را که در زمانهای دور از اعضای این سازمان بوده، نه تنها از پذیرش درخواست پناهندگیش سرباز بزنید! بلکه بجرم فعالیتهایش با این سازمان تنبیه اش کنید و او را خطرناک برای عموم قلمداد نمایید! در اینجا قاضی اعلام نمود که کوروش را خطرناک برای عموم نمیداند.

محمود احمدی در مورد امضا نکردن فرم سفارت جمهوری اسلامی از طرف کوروش گفت شما باید از کوروش قدردانی کنید که او فرم پاسپورت یک رژیم تروریستی را که حمایت کننده تروریسم اسلامی در سراسر دنیاست و حامی بن لادن و طالبان بوده است امضا نمیکند! شما که او را بخاطر فعالیت گذشته اش با سازمان مجاهدین که او را تروریست میدانید در زندانهای خود نگاه داشته اید و او را در زندان تنبیه کرده اید الان که او فرم یک رژیم تروریستی را امضا نمیکند بجای ارزش گذاشتن به مبارزه اش بر علیه این رژیم تروریستی، دوباره تنبیه میکنید! شما چطور از یک مبارز ضد رژیم اسلامی و زندانی سابق این رژیم انتظار دارید که فرم پاسپورت این رژیم را امضا نماید واقعا که این عمل شما جای تعجب دارد.

بعد از یک تنفس کوتاه، دادگاه کوروش نیک نام که بیش از یک ساعت و ۴۵ دقیقه طول کشید، خاتمه یافت. علیرغم اینکه مسئول فدراسیون در تورتو اعلام آمادگی کرده بود با قید ضمانت خواهان آزادی موقت این پناهجو است، اما قاضی بعلت نداشتن مدرک شناسایی از طرف کوروش نیک نام، رای داد که کماکان او در زندان خواهد ماند و دادگاه بعدیش در تاریخ ۱۰ دسامبر تشکیل خواهد گردید.

انسانهای آزادیخواه و مدافعین حقوق پناهندگی! به وزیر اداره مهاجرت کانادا اعتراض کنید و خواهان آزادی هر چه سریعتر کوروش نیک نام شوید. این پناهجو هم اکنون بیش از ۱۶ ماه در زندانهای کانادا بسر می برد. نداشتن مدرک شناسایی طبق قوانین بین المللی برای پناهجویان جرم نیست. این را خود دولت کانادا نیز میداند. اعتراض شما می تواند سرنوشت این پناهجو را عوض کند.

minoo_homaili@yahoo.com

بگویند دیگر همه چیز تمام شد؟ و بالاخره خود پناهنده چی؟ پناهنده ای که با هزار و یک مصیبت و بدبختی خود را به سنگات میرساند آیا با دیدن درهای بسته این کمپ راهش را به سمت خانه خود کج میکند؟ آیا با این سیاست میتوان فراخوان داد که مردم عاصی از وحشت و مرگ و زندگی رنج بار، در خانه هایتان بنشینید چون ما کمپ سنگات را بسته ایم؟ قطعاً نه. کمپ پناهنده نمی آفریند، دولتهای سرکوبگر و ناقض حقوق انسانی اند که پناهنده میسازند و تا هنگامیکه این دولتها بر اریکه قدرت سوار باشند پناهنده وجود دارد. آنچه در این میان در کاله عوض میشود چهره زندگی فلاکت بار این قربانیان است. دیگر مردم پناهجویان را در خیابانها و در لای کارتن ها میبینند. کودکان و زنان را در سرمای طاقت فرسا در کوچه پس کوچه های بندر کاله و مجاله شده روی نیمکتها میبینند. تصاویر فردای تلویزیونهای کاله تصاویر هولناک مرگ کودکان و زنان و جوانان پناهجویی خواهد بود که یا از سرما یا از گرسنگی جایی نزدیک کمپ قدیمی سنگات جان داده اند.

اما پناهنده ایی که از مرگ و بیحقوقی گریخته به همین سادگی هم تن به مرگ نمیدهد. یکی دیگر از مهمترین عواقب این سیاست کثیف و عمیقاً ضد انسانی تشدید مبارزه پناهندگان چه فردی چه جمعی خواهد بود. چیزی که از همین الان شاهدش هستیم و درست روز بعد از بسته شدن کمپ سنگات صدها پناهجو کلیسای کاله را تسخیر کرده و در اعتراض در آنجا به تحصن نشستند. این تحصن هرچند پس از چند روز با زور و ضرب پلیس ضد شورش درهم شکسته شد اما بارقه های تصاویر جدی تر زندگی و مبارزه پناهجویان را در دوره های آتی نشان میدهد. مهم اینست که نباید گذاشت سناریوی اول برای پناهجویان در کاله تکرار شود. باید با تمام قوا تلاش کرد تا از مبارزات پناهجویان در کاله حمایت کرده و آنها را در دست یافتن به حقوق انسانی شان یاری داد. این حداقل انتظاری است که میتوان برای رفع زندگی رنج بار این پناهجویان در این منطقه داشت.

سرانجام کمپ سنگات ...

از این کمپ است و تا این کمپ بسته نشود جویبار پناهندگی در بریتانیا خشک نمیشود. موضوع کمپ سنگات به موضوعی تبدیل شده بود که دول بریتانیا و فرانسه در هر دیدار و ملاقاتی، و در هر اجلاس و نشستهای اعم از درونی و اروپایی بحث حول آن داغ بود و بنظر میرسید که به یک کانون بحرانی در روابط فیما بین تبدیل شده است.

پشت غبار بحران سنگات کمپ سنگات نه بعنوان آسایشگاه ترانزیتی پناهجویان به بریتانیا و نه بعنوان منشاء ورود پناهجو به بریتانیا بلکه دقیقاً بدلیل قرار گرفتن در نقطه تلاقی سیاست سلب مسئولیت از پذیرش حقوق انسانی پناهنده به کانون متشنجی تبدیل شد. هیچ یک از دولتین حاضر نبودند و نیستند که مسئولیت نگهداری و تامین زندگی امن با حقوق ابتدایی اجتماعی را در قبال پناهندگان بعهده گیرند. دولت فرانسه عملاً با ایجاد این کمپ پذیرش پناهجویان را از سیاست خود خارج کرده بود و دولت بریتانیا هم حاضر به زیر بار رفتن تامین یک زندگی انسانی برای فراریانی (که خود آن دولت در ایجاد و حمایت از نظامهای ضد انسانی و سرکوبگری که منجر به فرار پناهجویان از این کشورها شده نقش داشته است) نمیشد. گره گاه اصلی در سیاست این دو کشور بسادگی همین است. سرباز زدن از حقوق انسانی پناهجویان از طرف دو دولت یکی از کلیدهای این معمای سنگات میباشد. کلید دیگر اما در دست میدیاست. که تصاویر هیولایی از پناهجویان میسازد. در هر مطلبی که در این رابطه توسط میدیای بریتانیا یا فرانسه بچاپ رسیده یا صحنه هایی که به صفحه های تلویزیونهاشان آمده، تلاش میکردند جا بیندازند که اینها پناهندگان واقعی نیستند. مهاجران غیرقانونی هستند که برای پول جمع کردن عازم بریتانیا میباشند!!! بدون اینکه کوچکترین کلامی در رابطه با علل و عوامل واقعی فرار این پناهجویان بگویند. تلاش میدیا تلاشی برای سرپوش گذاشتن بر ریشه های پناهنده زایی در نه تنها فرانسه و بریتانیا که در کل اروپا است. تلاشی برای تنزل شان، حرمت و شخصیت و حقوق انسانی است. و تمام این جدالها بایستی به یک تصویر و سیاست عامتری در کل اروپا. تمام راز کمپ سنگات این بود.

دورنمای پناهندگی در کاله

اما بالاخره کمپ سنگات بسته شد. طرفین هم ظاهراً دیگر با هم آشتی و رویوسی کردند و ظاهراً همه چیز به خوبی و خوشی به سرانجام رسید. آیا اینرا میتوان پایان سرنوشت سنگات نامید؟ آیا پایین کشیدن کرکره های کمپ سنگات خیال افکار عمومی را از موضوعی که سه سال تمام خوراک مطبوعات و رادیو و تلویزیون دو کشور شده بود راحت سازند. و به مردم هم

خواهد شد. کمپ سنگات جنجال برانگیزترین کمپ پناهندگی در اروپا کمپ سنگات که ۳ سال پیش توسط صلیب سرخ فرانسه و بعنوان مرکز نگهداری و حمایت از پناهجویان در کاله ایجاد شده بود به یکی از جنجال برانگیزترین و پرهیاهوترین مراکز پناهندگی اروپا تبدیل شد. موقعیت و اهمیت ژئوپلیتیکی این کمپ به دلیل قرار گرفتن در شاهراه ورود پناهندگان به بریتانیا قلمداد میشود. هر ماه صدها پناهجو عمدتاً از کردستان عراق، افغانستان، ایران و سایر نقاط بحران زده از این مسیر وارد بریتانیا شده و در آنجا درخواست پناهندگی میدادند. در حقیقت جدال و کمپین دولتی بریتانیا علیه این کمپ و برای بسته شدن این کمپ از همان اوایل تاسیس این کمپ شروع شد. جدالهای لفظی، سیاسی، حقوقی و مطبوعاتی دول فرانسه و بریتانیا حول این کمپ به یکی از جدالهای مهم این دو دولت تبدیل شده بود. میدیای بریتانیا و فرانسه در طول این سه سال تمام جهد و تلاش خود را معطوف به این کرده بودند که از این کمپ یک تصویر هیولایی بسازد. چنین وانمود میکردند که سرچشمه سیل پناهندگی در بریتانیا

دفاتر فدراسیون

در کشورهای مختلف

استرالیا: ارسلان ناظری

۰۰۶۱۴۰۱۰۰۵۴۲۲

آذربایجان: حسن دادبار

۰۰۹۹۴۵۰۳۲۴۶۲۵۹

بلژیک: حسین احسان

۰۰۳۲۴۷۸۹۰۴۱۶۳

دانمارک: محمود

قرزونی

۰۰۴۵۲۰۴۹۳۰۹۸

انگلیس: سعید آرمان

۰۰۴۴۷۹۳۱۸۶۶۹۸۵

آلمان: نسرین رمضانعلی

۰۰۴۹۱۷۲۵۳۵۰۹۴۶

نروژ: غفار غلامویسی

۰۰۴۷۴۰۸۵۱۷۳۸

سوئد: اسماعیل مولودی،

۰۰۴۶۷۰۴۹۲۰۳۴۹

سوئیس: محمود رهبری

۰۰۴۱۷۸۷۹۵۷۵۸۱

آمریکا: افسانه رحیمی

۰۰۱۳۱۰۴۱۳۱۵۷۸